

je da se tužitelj odbije sa zahtjevom. Na raspravi od 30.IX 1966. tužitelj je ostao i nadalje kod svojih zahtjeva prema drugotuženome, tj. da mu drugotuženi plati protuvrijednost izgubljenog koleta, jer sada nema interesa da preuzme robu koja je predmet spora.

Ovakav zahtjev tužiteljev nije osnovan. Naime, prema načelima prava o uskladištenju skladištar odgovara ostaviocu stvari odnosno njegovom pravnom sljedniku za izgublenu stvar i dužan mu je naknaditi štetu koju je ostavilac radi gubitka stvari pretrpio. Ako je skladištar naknadio štetu, pa je stvar naknadno pronašao, skladištar u takvom slučaju ima pravo da naknadno pronadjenu stvar preda ostaviocu odnosno da mu ju stavi na raspolaganje u svom skladištu, i da traži da mu ostavilac vrati naknadu za izgublenu stvar.

Kako je u predmetnom slučaju drugotuženi-skladištar, povodom tužiteljeva zahtjeva da mu skladištar plati vrijednost navodno izgubljene stvari, stavio tužitelju odnosnu stvar na raspolaganje u svom skladištu kao naknadno pronadjenu, tužitelj ne može odbiti prijem stvari i zahtijevati plaćanje protuvrijednosti stvari za koju je prije skladištar izjavio da je izgubljena. Ovo napose ne ako između skladištarove izjave da je stvar izgubljena i naknadnog pronalaska stvari nije protekao rok zastarjelosti u smislu odredaba člana 17. Zakona o zastari potraživanja.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 7.XII 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Gabro Badovinac, dr Ivo Ernst

Prijevoz kamionom - Vozarina - Ako je pošiljalac ujedno i primalac robe, a visina vozarine nije ugovorena, imalac prava dužan je platiti primjerenu vozarinu - Ukoliko je primalac osoba različita od pošiljaoca, primalac je dužan platiti u ime vozarine samo onaj iznos koji je naveden u prijevoznici koju je primalac potpisao - Ako je roba prevezena bez prijevoznice, primalac koji nije i pošiljalac nije dužan platiti vozarinu - Pod ovom pretpostavkom dobovoljno plaćanje dijela vozarine ne stvara za primaoca obvezu da plati i neisplaćeni ostatak

Tužitelj i tuženik su poduzeća za preradu suhomenatih proizvoda. Tužitelj traži od tuženika da mu plati u ime vozarine utuženi iznos jer je on prevezao robu koju je tuženik kupio od poduzeća "1.Maj". Prvostepeni sud je tužbeni zahtjev odbio s obrazloženjem da je tuženik kupio stoku

od poduzeća "1.Maj" u Bjelovaru i da je tom poduzeću povjerio i prijevoz robe. Cijena prijevoza nije bila ugovorena, ali imalo se pretpostaviti da će "1.Maj" zaračunati za transport istu cijenu kao i za prijašnje prijevoze, tj. 1,30/1 km. U pomanjkanju kamiona poduzeće "1.Maj" ustupilo je prijevoz tužitelju, no to opet bez dogovaranja cijene. Iz ovih razloga prvostepeni sud je stao na stajalište da je tuženik bio dužan platiti tužitelju samo onu cijenu koju bi bio platio poduzeću "1.Maj", dakle ND 1,30 za 1 km, a ne cijenu od ND 2,50 koju je tužitelj zaračunao.

Drugostepeni sud je prvostepenu presudu ukinuo i stvar vratio na ponovno raspravljanje sa slijedećim bitnim obrazloženjem:

Ukoliko je naime tuženik ipak sam naručio prijevoz od tužitelja, osnovanost tužbenog zahtjeva ovisi od pitanja da li je i kakve uvjete prijevoza tom prilikom s tužiteljem ugovorio (cijenu, veličinu kamiona i sl.) i da li je tužbeno traženje u skladu s ovim uvjetima, a ako uvjeti nisu bili dogovoreni, onda od ocjene da li je od tužitelja zaračunata cijena primjerena.

Ako je pak prijevoznu uslugu naručilo poduzeće "1.Maj", od odlučne je važnosti pitanje da li je roba bila prevezena uz prijevoznicu, i da li je tuženik kao primalac robe ovaj dokument potpisao. U slučaju da je tuženik prijevoznicu potpisao, imalo bi se uzeti da je na taj način za tuženika nastala obveza da tužitelju plati vozarinu uz uvjete i u iznosu koji proizlazi iz teksta toga dokumenta, i da eventualno traži naknadu štete od poduzeća "1.Maj", ukoliko smatra da mu je tu štetu poduzeće "1.Maj" kao naručitelj prijevoza prouzrokovalo.

Ako je roba bila prevezena bez prijevoznice (uz pretpostavku da je prijevoz naručilo poduzeće "1.Maj" a ne tuženik), potrebno je istaći da preuzimanjem robe i dobrovoljnim plaćanjem jednog dijela vozarine tuženik nije zasnovao obvezu da tužitelju plati cijenu zaračunatu kao vozarinu - dakle i višak koji se ovom tužbom traži - jer za obvezu iz takvog ugovora o prijevozu odgovara tužitelju poduzeće "1.Maj" kao naručitelj, a ne tuženik.

L.H.